

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci **žalobcu: ATKM, s.r.o.** so sídlom Hrnčiarska 23, Košice, v zastúpení JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, B. Němcovej 22, proti **žalovanému : Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky**, so sídlom Trnavská cesta 52, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. januára 2010, č.: OLP/8554/2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. novembra 2011, č. k. 7S/4577/2010-48, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/4577/2010-48 z 30. novembra 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č.: OLP/8554/2009 zo dňa 7. januára 2010 a rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice č.: 2009/05653-03/HV zo dňa 1. októbra 2009 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **je p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi **trovy konania** v sume 132,- € na účet jeho právneho zástupcu do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 30. novembra 2011, č. k. 7S/4577/2010-48 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len

„O.s.p.“) zamietol žalobu v znení jej doplnenia písomným podaním zo dňa 17. júna 2010, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti **rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. januára 2010, č. : OLP/8554/2009**, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené **rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice č. : 2009/05653-03/HV zo dňa 1. októbra 2009**, ktorým bola uložená žalobcovi **pokuta** vo výške 350,- € **za správny delikt podľa ust. § 10 ods. 7 zák.č. 377/2004 Z. z.** o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej v texte len „zák. č. 377/2004 Z. z.“ alebo „zákon o ochrane nefajčiarov“), zistený pri výkone kontroly dodržiavania ustanovení zák. č. 377/2004 Z. z. dňa 28. júla 2009 a 29. júla 2009 v zariadení „CORNER CAFFÉ“, Pri prachárni 4, Košice, na tom skutkovom základe, že žalobca **nezabezpečil dodržiavanie zákazu fajčenia** podľa ust. § 7 ods. 1 písm. g/ v spojení s ust. § 8 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 377/2004 Z. z., kedy v čase kontrol zákazníci v predmetnej prevádzke mali na všetkých stoloch k dispozícii popolníky a dvaja zákazníci pri dvoch stoloch fajčili, pričom predmetné zariadenie je situované v časti komunikačného priestoru obchodného centra a konzumný priestor (stoličková kapacita 54 miest) nie je stavebne uzavretý od komunikačného priestoru obchodného centra (z dvoch strán je oddelený len kovovou konštrukciou opatrenou dekoračnými prvkami – rákosie.) O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo, v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval vecnú správnosť a zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. V celom rozsahu sa stotožnil s právnou argumentáciou ako i právnym posúdením veci žalovaným správnym orgánom pričom zdôraznil, že v danom prípade bolo potrebné príslušné ustanovenia zákona vykladať predovšetkým s prihliadnutím na účel zák. č. 377/2004 Z. z. vymedzený v ust. § 1 citovaného zákona s tým, že tento zákon upravuje podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia, podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak a podmienky predaja výroby, označovania a uvádzania tabakových výrobkov do obehu. Vychádzajúc z gramatického i logického výkladu ust. § 7 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona účinného ku dňu 31. augusta 2009, ako aj s poukazom na dôvodovú

správu k novele citovaného zákona č. 87/2009 krajský súd poukázal na zvýšenú potrebu ochrany nefajčiarov pred účinkami pasívneho fajčenia najmä v baroch, reštauráciách a v nákupných centrách a na zastávkach hromadnej dopravy osôb, kedy je potrebné dlhodobo vytvárať aj podmienky na ochranu nefajčiarov na všetkých verejných miestach, kde dochádza k zhromažďovaniu osôb, a tým zvýšenému riziku pasívneho fajčenia. S prihliadnutím na charakter predmetnej prevádzky žalobcu, jej architektonické riešenie i situovanie v rámci obchodného centra, tak ako to bolo špecifikované v predmetných rozhodnutiach jednotlivých správnych orgánov, **vychádzajúc predovšetkým z účelu zákona o ochrane nefajčiarov** dospel krajský súd k záveru o zodpovednosti žalobcu za spáchaný správny delikt, ktorý mu bol kladený za vinu a žalobu preto ako nedôvodnú s poukazom na ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal aby odvolací súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca považoval rozhodnutie žalovaného za nedôvodné v rozpore s právnou normou a zastával názor, že krajský súd mal žalobe vyhovieť. Žalobca vyjadril presvedčenie, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore so zákonom o ochrane nefajčiarov, pretože podľa schválenej zákonnej úpravy **kaviareň sa nepovažuje za predajňu** v zmysle ust. § 2 ods. 4 písm. j/ citovaného zákona, v ktorej je zakázané fajčiť a rovnako ani **obchodnému centru nemožno prisúdiť charakter predajne**. Uviedol, že naďalej zostal sporným výklad pojmu predajňa, ktorý nebol napadnutým rozhodnutím objasnený. Žalobca zdôraznil, že jeho prevádzka nespĺňa také podmienky stanovené zákonom, pre ktoré by podliehala správnej zodpovednosti za daný správny delikt. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd sa nevysporiadal formou prípadného dokazovania ani s jeho námietkou ohľadne porušenia zásady proporcionality a rovnosti pred zákonom, keď správny orgán podobným subjektom v iných obchodných centrách v Košiciach (ale i v iných mestách Slovenskej republiky) neukladal finančné sankcie resp. o ich uložení do podania tejto žaloby nemal žalobca vedomosť. Rovnako sa krajský súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s označeným dôkazom, a to vystúpením jedného štatutárneho zástupcu žalovaného na tlačovej besede dňa 27. mája 2011, ktorú označil žalobca v podanej žalobe ako dôkaz, nakoľko podľa názoru žalobcu práve tento dôkaz spochybňuje samotné vyjadrenie žalovaného k danému sporu, ktoré podal dňa 30. júla 2010. Záverom žalobca uviedol, že výklad zákona nad rámec jeho výkladu zákonodarcom a použitie takéhoto rozširujúceho výkladu v konkrétnom prípade v neprospech žalobcu ako

kontrolovaného subjektu nemôže byť zákonným postupom správneho orgánu, a teda rozhodnutie súdu spočívajúce v jeho faktickom potvrdení, je tiež založené na nesprávnom právnom posúdení.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava svojho doterajšieho stanoviska k žalobe, pričom argumenty žalobcu považoval za jednostranné, tendenčné a postavené na nesprávnych interpretačných podkladoch, nemajúcich oporu v zákone. Podľa názoru žalovaného predajné miesta so svojím verejnosti prístupným priestorom priamo na chodbe, sú súčasťou architektonického celku obchodného centra, pričom kaviareň žalobcu je od ostatného priestoru oddelená z dvoch strán múrom, inak len sčasti dekoratívnymi rákosovými konštrukciami, netvorí teda oddelený priestor ako sa domnieva žalobca. Takýto výklad zákona zodpovedá podľa žalovaného jednému zo základných cieľov a aj výkladov pravidiel zákona o ochrane nefajčiarov v ust. § 1 písm. a/ zák. č. 377/2004 Z. z., v zmysle ktorého tento upravuje podmienky ochrany ľudí pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia. Opačný výklad by fakticky aj právne znamenal akceptovanie porušovania zákazu fajčenia v predajniach všetkých typov predajní, v zariadeniach spoločného stravovania aj v časti pre nefajčiarov a v konečnom dôsledku aj vystavenie zamestnancov všetkých prevádzok v tomto obchodnom centre fajčeniu bez ohľadu na to, že sú nefajčiari.

Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/8/2011 zo dňa 14. decembra 2011 z ktorého je zrejmé, že v prípade absencie bližšej špecifikácie pojmu „stavebne oddelená“ tento je potrebné vykladať v súvislosti s účelom tohto zákona ako aj jeho ostatnými ustanoveniami, tak, aby bol z výkladu zreteľný zámer a logický zmysel predmetnej právnej úpravy. Pre žalobcu totiž z ust. § 8 ods. 1 zákona o ochrane nefajčiarov vyplýva povinnosť utvárať podmienky na zabezpečenie ochrany nefajčiarov pred škodlivým vplyvom tabakového dymu a dymu z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak a zabezpečovať dodržiavanie zákazov a obmedzení podľa tohto zákona. Na základe uvedeného vyhodnotil argument žalobcu o neukladaní sankcií iným subjektom pre porušenie zákona o ochrane nefajčiarov, za nepravdivý. Podľa názoru žalovaného v súčasnosti pre predajné miesta v obchodných centrách nie je možné použiť tak zúžený výklad ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov, ako sa o to snaží žalobca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 27. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - § 247 a nasl. O.s.p.) preskúmať zákonnosť postupu a horeoznačeného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Košice č.: 2009/05653-03/HV zo dňa 1. októbra 2009, o uložení pokuty žalobcovi podľa ust. § 10 ods. 7 zákona o ochrane nefajčiarov vo výške 350,- € za správny delikt spočívajúci v nezabezpečení zákazu fajčenia podľa ust. § 7 ods.1 písm. g/ zákona o ochrane nefajčiarov.

Podľa ust. § 1 zákona č. 377/2004 Z. z., tento zákon upravuje:

- a) podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia,
- b) podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,
- c) podmienky predaja, výroby, označovania a uvádzania tabakových výrobkov do obehu.

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm. g/ zákona č. 377/2004 Z. z., *zakazuje sa fajčiť* v úradných budovách, v *uzavretých verejne prístupných priestoroch všetkých typov predajní*, v divadlách, v kinách, na výstaviskách, v múzeách a galériách.

Podľa ust. § 8 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 377/2004 Z. z., fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba sú povinné utvárať podmienky na zabezpečenie ochrany nefajčiarov pred škodlivým vplyvom tabakového dymu a dymu z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, zabezpečovať dodržiavanie zákazov a obmedzení podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 10 ods. 7 zák. č. 377/2004 Z. z., orgány verejného zdravotníctva uložia pokutu od 331 eur do 3 319 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ak nezabezpečí dodržiavanie zákazov podľa § 7 ods. 1 písm. b/ až i/.

Z obsahu spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že dňa 28. júla 2009 a 29. júla 2009 v zariadení žalobcu v kaviarni „CORNER CAFFÉ“ v obchodnom centre Carrefour Košice, Pri prachárni 4, Košice, bola vykonaná kontrola zameraná na dodržiavanie zákona č. 377/2004 Z. z.. Zo záznamu z uvedenej kontroly vyplývajú kontrolné zistenia, že došlo k porušeniu ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov, a to ust. § 7 ods. 1 písm. g/, na tom skutkovom základe, keď bolo zistené, že zákazníci v predmetnej prevádzke mali na všetkých stoloch k dispozícii popolníky a dvaja zákazníci pri dvoch stoloch fajčili, pričom predmetné zariadenie je situované v časti komunikačného priestoru obchodného centra a konzumný priestor (stoličková kapacita) je z dvoch strán od komunikačného priestoru obchodného centra oddelený len kovovou konštrukciou opatrenou dekoračnými prvkami (rákosie).

Žalobcovi bolo listom zo dňa 10. augusta 2009, č. 2009/05653-01/HV oznámené začatie správneho konania pre porušenie ust. § 7 ods. 1 písm. g/ zák. č. 377/2004 Z. z., ku ktorému sa žalobca písomne vyjadril s tým záverom, že prevádzka nachádzajúca sa v obchodnom centre Carrefour nespĺňa podmienky vyššie uvedenej definície uzavretého verejne prístupného priestoru predajne, na ktorý sa s účinnosťou od 1. apríla 2009 vzťahuje zákaz fajčenia, nakoľko za predajňu nie je možné považovať ani obchodné centrum ako celok, pretože zákon nezakazuje fajčenie v obchodných centrách a nie je ani priestorom nachádzajúcim sa vo verejne prístupnom priestore iných predajní obchodného centra, teda nenachádza sa v komunikačnom priestore obchodného centra a ide o samostatný priestor

stavebne dispozične oddelený od verejne prístupných priestorov predajní obchodného centra, vybavený vzduchotechnikou zabezpečujúcou dostatočné odvetranie prevádzky.

Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach, rozhodnutím zo dňa 1. októbra 2009, č.: 2009/05653-03/HV **za správny delikt spočívajúci v nezabezpečení dodržania zákazu fajčenia v zmysle § 7 ods.1 písm. g/ zák. č. 377/2004 Z. z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 350, - €** podľa ust. § 10 ods. 7 zák. č. 377/2004 Z. z., ktorú mu uložil zaplatiť v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet správneho orgánu. Odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu bolo rozhodnutím žalovaného zo dňa 7. januára 2010, č.: OLP/8554/2009 zamietnuté a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo potvrdené.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dôvodil, že ustanovenie ktorým žalobca porušil svoju povinnosť je treba vykladať predovšetkým s prihliadnutím na účel zákona o ochrane nefajčiarov, keďže priestor do ktorého ústi predmetná kaviareň, ako prevádzka žalobcu, je verejne prístupným priestorom uzavretým v rámci obchodného centra, a preto sa naň vzťahuje zákaz fajčenia. Napriek tomu, že prevádzka žalobcu nie je definovaná ako predajňa v zmysle ust. § 2 ods. 4 písm. j/ citovaného zákona, jej architektonické riešenie a situovanie je v rámci obchodného centra, tak ako to bolo špecifikované v zázname o kontrole a vychádzajúc z účelu zákona o ochrane nefajčiarov, dospel krajský súd k záveru o porušení povinnosti žalobcu.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, ***že skutkový stav v posudzovanej veci medzi účastníkmi konania sporný nebol.***

Spornou ostala otázka, či došlo zo stranu žalobcu k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 7 ods.1 písm. g/ zákona o ochrane nefajčiarov, v zmysle ktorého sa ***zakazuje fajčiť*** v úradných budovách, ***v uzavretých verejne prístupných priestoroch všetkých typov predajní***, v divadlách, v kinách, na výstaviskách, v múzeách a galériách.

V posudzovanej veci je nespornou skutočnosťou, že prevádzka žalobcu nachádzajúca sa v obchodnom centre Carrefour predstavuje kaviareň a nejde teda o predajňu. Za stavu, že zo žiadneho ustanovenia zákona o ochrane nefajčiarov zákaz fajčenia v obchodných

centrách nevyplýva, zákonné podmienky pre sankčný postih žalobcu splnené neboli, resp. k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia zo strany žalobcu nedošlo.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pri aplikácii rozporuplných, nejasných ustanovení zákona je súd nesporne povinný použiť všeobecné interpretačné pravidlá. ***Nemožno však interpretovať niečo, čo v zákone nie je alebo interpretáciou k takémuto záveru dospieť. Pri výklade citovaného zákonného ustanovenia § 7 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane nefajčiarov treba vychádzať z toho, čo zákonodarca v zákone uviedol, a nie z toho, čo snád' uviesť chcel, ale do zákona nevčlenil.***

V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje ***na dôvodovú správu vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s navrhovanou účinnosťou od 1. júla 2013 (ktorý bol doručený Národnej rade Slovenskej republiky 8. februára 2013), z ktorej vyplýva, že „dnešný právny stav nevytvára dostatočné podmienky na ochranu nefajčiarov pred účinkami pasívneho fajčenia, ktorému sú nefajčiari vystavení napríklad v obchodných domoch. V súlade s medzinárodnými dokumentmi uvedenými v predkladacej správe (Rámcový dohovor o kontrole tabaku a odporúčanie Rady z 30. novembra 2009 o prostredí bez dymu) sa v návrhu novely zák. č. 377/2004 Z. z na účel zabezpečenia zvýšenej ochrany nefajčiarov zakazuje fajčiť v obchodných domoch“.***

Z horeuvedených dôvodov odvolací súd zamietajúci prvostupňový rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného vrátane prvostupňového rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom v zmysle § 250ja ods. 4 O.s.p. je viazaný právnym názorom súdu.

Vychádzajúc zo stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 Ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, ***že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať*** (napr. II. ÚS 10/99, tiež II. ÚS 234/03). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti

normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV.ÚS 92/09).

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 151 ods.1 a 2 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania tak, ako boli zistené zo súdneho spisu, a to za celé súdne konanie, pričom pozostávajú zo sumy zaplatenej titulom súdnych poplatkov v sume **132,- €** (za žalobu a odvolanie po 66,- €).

Náhradu trov právneho zastúpenia advokátom z dôvodu ich nevyčíslenia právnym zástupcom žalobcu, odvolací súd žalobcovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová